

ת"פ 16423/11/16 - מדינת ישראל נגד יעקב אואנו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-11-16423 מדינת ישראל נ' אואנו
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמייר אלטיט
המאשימה
נגד
יעקב אואנו
ע"י ב"כ עו"ד אופיר כתבי
הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. הتبיעה מייחסת לנאשם מספר עבירות בהקשר לאירוע שהתרחש בין לבן א.ר. (להלן: "המתלון"). ביום 16/4/30 בשעות הבוקר בזיה הסמוך לבריכת "בורה בורה" בחוף הים בבתים (להלן: "המקום").

2. העבירות המיחסות לנאשם הן: תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), איום, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, היזק לרכוש בمزיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק.

3. הتبיעה טעונה כי סמוך לשעה 10:45 התפתח ויכוח בין הנאשם למtelon על עמדת דיג. במהלך הוויוכח לפת הנאשם את עורפו של המתלון בידי השמאלית, הניף לכיוונו סכין השיכת של חברו של המתלון שהייתה מונחת בסמוך לעמדת הדיג ואימעלו באומרו: **"אם אתה לא תזה, אין לי בעיה לשסף לך את הגרון".**

הנאשם היכה באגרופים את חכתו של המתלון וגרם לה נזק.

4. הנאשם אישר כי היה ויכוח בין המתלון אך הכחיש כי איים עליו כשבידו סכין וכן הכחיש כי גרם נזק לחכתו.

מהלך הדיון:

- .5. במהלך הדיון שמעתי עדויות שלושה עדוי תביעה וכן את עדותו של הנאשם. קיימות סתיות ממשמעותו בין עדויות עדוי תביעה שהופכות את האירוע לרשומן של ממש.
- .6. גם גרסת הנאשם אינה נקייה מתחומיות שאפרט בהמשך. הנאשם מוסר מספר פעמים כי חבריו היו נוכחים בזירה. למורות החשדות החמורים נגדו הנאשם לא מסר למשטרה פרטים של אוטם חברים ואף לא העיד מטעמו איש מהם.
- .7. ככל אלה יש להוסיף כי הנאשם מודה בחלק מהמיעשים המិוחסים לו ומחייב מכל וכל אחזה בסכין הלדרמן השיר למקסימ חברו של המתלונן הרמתו לקרבת צווארו של המתלונן והשمعת איום חמוץ כשהסcoin סמור לצוואר המתלונן.
- .8. העד הראשון שהעיד מטעם תביעה הוא מר פישLER אלכסנדר ابوו של המתלונן. עד זה ציין כי בנו התקשר אליו כשהוא היסטרי ובוכה ומסר לו כי דיבג בבית ים איים עליו בסכין. האב מסר לבנו להתרחק מהמקום והוסיף כי הוא מזעיק משטרה ו מגיע למקום. בחקירותו הנגדית אישר העד כי בנו סיפר לו בטלפון כי לבקשת הנאשם הוא קיפל חכה אחת. העד גם העיד על מהות הנזקים שנגרמו לחכה שהוחזרה להם ע"י המשטרה.
- .9. העד השני שהעיד מטעם תביעה הוא מקס (מקסים) רומננקו, חברו הטוב של המתלונן שיצא עמו לבת-ים כדי לדוג דגים. עד זה מסר כי אדם בשם משה סיימ לדוג ופינה להם מקום. העד מסר כי היו להם שלוש חכות, אחת מקופה ושתים במים. לנائب היה חכה אחת במים סמור לחכות שלהם. בשלב מסויים הנאשם דרש מהם להוציא את שתי החכות שהיו במים.
- .10. לגבי המשך מסר העד כי בשלב זה הוא התרחק והלך הצד ואז **"פתאום אני קולט שהוא הצמיד לו את הסcoin, את הלדרמן לצוואר... לא שמעתי מה הוא אמר לו".**
- .11. העד לא התיאר לחקירה למורות מספר פניות מהמשטרה. הוא ציין כי לאחר שמסר גרסה בעלפה, הוא הגיע למשטרה רק לאחר שהתבקש לעשות כן ע"י ابوו של המתלונן שצין בפניו שמאשים את בנו כי איים על הנאשם.
- .12. מעודתו של המתלונן א.ר. עולה כי ביום האירוע דיבג בשם משה פינה את מקומו הוא וחברו תפסו את המקום וחילו לדוג.

13. בחקירהו הראשית טען המתלוֹן כי היו להם שלוש חכות בים, הנאשם ביקש להוציא שתי חכות והם הוציאו רק חכה אחת. המתלוֹן מסר כי בשלב מסוים הנאשם הרים את הלדרמן שהוא על המעלקה עד לגובה הצוואר שלו ו אמר לו כי "אין לי בעיה לשסף לך את הגרון".
14. בהמשך מסר המתלוֹן כי הנאשם נתן מכת אגרוף לחכה שלו וגרם לו נזק.
15. המתלוֹן מסר כי אחרי האירוע ניגש לחברו ומספר לו מה היה כיוון שהבר לו ראה את ההתרחשויות.
16. בחקירהו הנגדית הודה המתלוֹן כי המשיכו לדוג עם שלוש חכות. הוא גם טען כי סיפר לאביו שכך נהגו, לא ידע להסביר מדוע ابوו סיפר סיפור שונה.
17. הנאשם נחקר במשטרת ביום האירוע וכן העיד בפני. בעדותו במשטרת מסר הנאשם כי הוא זה שאפשר למתלוֹן לדוג במקום בתנאי שידוג בחכה אחת. הוא אישר כי הדבר למතלוֹן את האולר וחכה כדי שיכל להמשיך לדוג.
- הנאשם הכחיש מכל וכל שאיים עם סcin וטען כי המתלוֹן איים עליו כאשר אמר לו: "**שהוא יביא את אבא שלו, הוא יראה לי מה זה**". הנאשם מסר בהודעתו (ת/3): "**יכול להיות שאיזה טבעת מהחכה התעקמה כתוצאה מזה שהזקיי אותה אבל לא נשבר שום דבר...**".
18. בעדותו בפני אישר הנאשם כי דחף את המתלוֹן: "**אני הסתוּבתי ודחפתי אותו בכתף זו האליםות היחידה שהייתה ממני**". בחקירהו הנגדית לא פסל הנאשם כי נגע בכתפו של המתלוֹן.
19. בדוח הפעולה של השוטר שהגיע למקום (ת/1) צוין כי חברו של המתלוֹן ראה את הנאשם מאיים על המתלוֹן עם סcin הלדרמן הוא הוסיף כי לא שמע איום מילולי מצד הנאשם.
- הערכת העדים:**
20. התרשםתי כי המתלוֹן ניסה להציג התנהגות תקינה מצידו כלפי הנאשם כאשר דוח על המתרחש לאביו.
- המתלוֹן הודה בסופו של דבר כי סירב למרות דרישת הנאשם להוציא חכה מהים.
21. אני מאמין למතלוֹן כי חברו כלל לא ראה איום בסcin ע"י הנאשם. המתלוֹן סיפר לו על כך וגרם לו להלם.

- .22. לחבבו של המתلون אליכם היה לא נוח לבוא ולהעיד במשפטה כיוון שהיא מודע לכך שלא ראה בעצמו את האיום בסיכון. גם טענותיו כי לא שמע את האיום המילולי אינן מתקובל על הדעת. ברור שאדם זוועם שמאים בסיכון לא ממשיע איום בלחישת.
- .23. הנאשם אישר חלק מהדברים המិיחסים לו והכחיש את חלקם. אני לא מאמין לנאשם כי הוא אפשר להם לדוג במקומו. אני מאמין למתلون ולאליכם כי הדיג משה פינה להם את מקומו.
- .24. אני לא מאמין לנאשם כי לא העיף את חכתו של המתلون. הנאשם זעם נוכח סירובו של המתلون להוציא חכות מהים ועל כן אחז בו בצוואר דחף אותו זרק את חכתו וגרם להכחנה נזק.
- .25. לעניין הרמת הסיכון לעבר צווארו של המתلون והשמעת האיום המפורט בכתב האישום, הגעתתי לידי מסקנה כי קיימם ספק אם הדברים התרחשו כפי שהמתلون תיאר אותם.
- .26. נוכח הגרסה המשופרת שהמתلون מסר לאביו אני יכול לשולות את האפשרות כי הוא הגזים לגבי תיאור מעשיו של הנאשם. לאלה יש להוסיף את אי שמיית האיום ע"י חברו של המתلون שהוא קרוב מאוד לאירוע.
- .27. הגעתתי למסקנה כי הנאשם היזע את סיכון הלדרמן ממקוםו כשהוא אוחז בו זרק את החכה וגרם לה נזק. נותר בלבבי ספק לעניין השמעת האיום והנפת הסיכון לצווארו של המתلون.
- .28. נוכח המסקנות שציינתי לעיל, אני מחייב להרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק והזיק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק.

ניתנה היום, ח' בטבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים